

[Pia Gjellerup]

for justitsministerens ændringsforslag, idet det i hvert fald er væsentligt, at det kommer til at stå i loven, hvad der er gældende, og at man ikke skal henholde sig til forskellige besvarelser, der stemmer mere eller mindre overens med besvarelserne afgivet til Retsudvalget.

Så meget om den ene del af det store forslag, som ud over advokatselskaber også omhandler SSP-samarbejdet og dommeres habilitet. Der vil jeg for ikke også at skulle have ordet under debatten om lovforslaget som helhed henvise til det betænkningssbidrag, som Socialdemokratiet har afgivet. Vi finder store problemer i begge dele af lovforslaget, hvorfor vi vil stemme imod i forbindelse med den endelige vedtagelse.

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal alene beskæftige mig med SSP-delen i lovforslaget.

Indledningsvis vil jeg gerne takke såvel justitsministeren som socialministeren for et rimelig godt samarbejde. Som det fremgår af dagsordenen i dag, har dette lovforslag været genstand for en uhyre stor bearbejdning i Retsudvalget, og vi er nu i gang med tilføjelse til tillægsbetænkningen. Der er også et ændringsforslag uden for tilføjelse til tillægsbetænkningen, og det er jo udtryk for, at vi faktisk har arbejdet med dette til sidste sekund.

Det giver så et andet problem. Det gør jo, at alle de betænkninger, som efterhånden er skrevet i denne sag, også er en historieskrivning over, hvordan vi har arbejdet os igennem tingene. Og når man engang skal udmønte denne lov og bruge den i praksis rundt omkring, vil forvalterne af den sidde og bladde tilbage og læse, hvad der er sket, og derfor er det af en vis betydning at sige: Jamen hvad blev de da så enige om til sidst? Hvad endte vi så på?

SF synes, det er meget tilfredsstillende, at vi endte i enighed i Retsudvalget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen, efter at vi havde haft justitsministeren og socialministeren i samråd, sådan så vi kan gå videre med et SSP-arbejde, som alle er enige om skal udføres, men på en måde, så vi kommer uden om den uro og den uenighed, der kan være om meddelelser og om samarbejde med forældrene og samarbejde de forskellige myndigheder imellem.

Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om justitsministeren, når bekendtgørelsen, vej-

ledningen, engang skal skrives, vil tage udgangspunkt i den seneste tilføjelse til tillægsbetænkningen, hvorefter – som jeg netop præciserede – videregivelse af oplysninger om bestemte børn og unge klart vil have undtagelsens karakter, og vil have tiltro til, at medarbejderne i socialforvaltningerne kan administrere reglerne på en god og fornuftig måde. Det er faktisk en tillidserklæring til medarbejderne.

Glistrup (FP):

For det samfund, som gik i graven for 133 år siden, var det en selvfølge, at man skulle være med i bestemte love for at få lov til at udføre en bestemt type arbejde. Og historiens hjul drejer jo langsomt, så her langt op i det tyvende århundrede har vi stadig oplevet det dér med, at man skal være med i bestemte foreninger og sammenslutninger, for at man kan udføre et arbejde.

Vi har haft masser af diskussioner om det emne, eksklusivtvangsemnet, her i Folketinget og har i de senere år – jeg er lige ved at sige efter 4. december 1973, hvor der kom nye synspunkter ind, nye boller på suppen på det område – set udviklinger med Nyborg Sygehus, med La Cabana, med HT-chaufførerne ude i Roskildeområdet, hvor vi hver gang er kommet nogle skridt videre i retning af at vinde erhvervsfriheden.

Det, vi beskæftiger os med i de tre af ændringsforslagene, der nu er til behandling, er i virkeligheden præcis det samme problem, men et problem, hvor vi ikke kan skyde på Hardy Hansen eller andre, men hvor vi må skyde på Folketinget selv. For det er Folketinget, der er den ansvarlige for, at man har en eksklusivtvang, således at de, der er medlemmer af en bestemt forening, advokaternes formskærerlav, skal have eneret på at møde i retten for mennesker. Og det er selvfølgelig lige så uantageligt på dette område, som det er på alle andre områder.

Hvis den, der er tiltalt for at have kørt for hurtigt i bil, gerne vil have fru Margrete Auken eller hr. Poulsgaard som sin forsvarer, så er de pågældende mindst lige så velegnede som advokat Søren Hansen, eller hvem man nu ellers kunne tale om. Og har man en sag om noget byggeri, er det i masser af tilfælde væsentlig bedre at have en mand fra et byggefirma end en eller anden fra et sagførerkontor til at føre sagen.